STUDIU DE FUNDAMENTARE ANALITIC

ALTIMETRIA

REZUMAT

Municipiul Câmpina se distinge printr-o topografie variată, care joacă un rol definitoriu în modelarea dezvoltării urbane și a identității locale. Situat la confluența dintre Subcarpații Curburii și Câmpia Română, orașul s-a dezvoltat pe terasa înaltă a râului Prahova, beneficiind de o altitudine medie de peste 420 metri. Această așezare asigură nu doar un cadru natural valoros, ci și un relief ce determină modul de organizare a rețelei stradale, a parcelarului și, implicit, a modului de amplasare a clădirilor.

Analiza reliefului evidențiază contrastul dintre zonele plane ale centrului, care au permis o urbanizare compactă și eficientă, și zonele periferice, caracterizate de versanți domoli sau spații împădurite, cu perspective panoramice spectaculoase. Prezența cursurilor de apă, precum Prahova, Doftana sau Câmpinița, structurează în mod natural teritoriul orașului, dar și impune restricții constructive de-a lungul marginilor abrupte ale terasei.

O componentă esențială în identitatea peisajului urban o reprezintă pădurile ce înconjoară municipiul, în special la nord și nord-est. Acestea acționează ca bariere naturale și filtre ecologice, conferind orașului un aspect distinct și protejându-l de fenomene naturale extreme. Totodată, punctele de belvedere, precum cota Muscel, aduc valoare peisagistică și potențial pentru dezvoltarea de agrement sau turism.

Fondul construit al orașului este dominat, în proporție de peste 75%, de clădiri cu regim redus de înălțime – case și blocuri de cel mult două etaje, care păstrează un caracter aerisit și se integrează armonios în relief. Blocurile înalte, cu regim de opt sau nouă etaje, se concentrează în zona centrală și de-a lungul principalelor bulevarde, unde marchează accente verticale importante și devin repere vizuale pentru întregul oraș.

Structura parcelarului reflectă adaptarea la relief: în centru, loturile sunt mici și compacte, iar spre cartierele Câmpinița, Muscel, Voila, Slobozia sau Hernea, parcelele devin mai mari, cu densitate mai scăzută și un caracter semi-rural. Procentul de ocupare a terenului (POT) subliniază diferențele între o

zonă centrală densă, cu spații publice ample, și o periferie cu multă vegetație și potențial pentru dezvoltări viitoare.

Un aspect deosebit de important analizat în studiu îl reprezintă perspectivele vizuale și accentele urbane. Axele principale ale orașului, precum bulevardele Carol I sau Republicii, creează coridoare vizuale valoroase, iar punctele de perspectivă panoramică – accesul dinspre DN1 sau zona Muscel – devin elemente definitorii ale peisajului urban. Totuși, documentul semnalează și existența unor zone destructurate vizual, cu intrări incoerente sau dezvoltări haotice la periferie, care necesită intervenții pentru restabilirea continuității spațiului public și îmbunătățirea imaginii urbane.

Printre principalele disfuncționalități identificate se numără lipsa unei gradații armonioase a regimului de înălțime între centru și cartiere, existența unor construcții înalte amplasate neadecvat, obturarea perspectivelor valoroase prin intervenții necontrolate, precum și fragmentarea parcelarului pe versanți sau în noile dezvoltări. Aceste aspecte afectează coerența siluetei urbane și pot diminua valoarea peisajului natural.

Studiul propune o serie de măsuri pentru corectarea acestor disfuncționalități. Se recomandă stabilirea unui regim de înălțime gradual, pentru tranziția naturală între zona centrală și periferie, precum și protejarea axelor vizuale și a punctelor panoramice prin reglementări clare. Zonele destructurate vizual vor trebui restructurate cu reguli stricte de aliniament și tratament arhitectural, iar parcelarul va fi adaptat la relief, evitându-se fragmentarea excesivă, mai ales pe versanți.

De asemenea, este necesară definirea și protejarea unei rețele de accente verticale și repere urbane – biserici, blocuri-turn, clădiri istorice – ce contribuie la identitatea vizuală a orașului. Modernizarea infrastructurii și echilibrarea dotărilor între centru și cartiere vor reduce diferențele urbanistice și vor contribui la o dezvoltare armonioasă.

În final, studiul de altimetrie subliniază importanța unei planificări urbanistice care să valorifice la maximum relația dintre relief, structură urbană și patrimoniu peisagistic. Implementarea propunerilor avansate va permite orașului să crească în mod coerent, să-și păstreze identitatea și să ofere locuitorilor săi un cadru de viață de calitate, bine integrat în peisajul natural și urban

Întocmit,

Urb. Mariana uglea